

OBRÁZKOVÉ ČTENÍ

Nejznámější české
POVĚSTI

Ilustrace

Veronika Balcarová

Barbora Stluková

bambóok

OBSAH

PRAOTEC ČECH	5
KROK A JEHO DCERY	13
BIVOJ	21
LIBUŠE A PŘEMYSL.....	29
LIBUŠINA PROROCTVÍ.....	39
KŘESOMYSL A HORYMÍR.....	45

PRAOTEC ČECH

DALEKO, PŘEDALEKO, ZA A , JEZERY A

ŽILI NA KRÁSNÉM MÍSTĚ. VŠEM SE TAM MOC LÍBILO

A CHTĚLI PRO SEBE JEŠTĚ VĚTŠÍ KOUSEK , JEŠTĚ KOUSEK

 NEBO . JENŽE SOUSEDI JIM ŽÁDNÝ NEBO

 NAVÍC DÁT NECHTĚLI. A TAK JEDNI NABROUSILI

A DRUZÍ NAOŠTŘILI A ZAČALY VÁLKY. KNÍŽE RODU JMÉNEM

ČECH SE NA TO NEMOHL DÍVAT A OBRÁTIL SE NA SVĚHO BRATRA

LECHA: „NEBUDEME A UMÍRAT, MÍSTA JE PŘECE VŠUDE

HODNĚ A URČITĚ NAJDEME PRO MŮJ I TVŮJ KMEN ZEMI JEŠTĚ

KRÁSNĚJŠÍ A JEŠTĚ BOHATŠÍ, NEŽ MÁME DNES.“

A TAK SE PŘIPRAVILI NA . STLOUKLI ZE

 A NALOŽILI NA NĚ VŠECHNO, CO POTŘEBOVALI: ,

 , , OBILÍ I . ZAPŘÁHLI A VOLY
ZA , HNALI , I A VYDALI SE
NA . ŠLI SKRZ HLUBOKÉ PRALESY PLNÉ NEBEZPEČÍ,
DIVOKÝCH , I KRÁSNÝCH LESNÍCH
 , ŠLI PŘES A . A VIDĚLI, ŽE VŠUDE
NĚKDO HOSPODAŘÍ.

ČECHOVI I LECHOVI UŽ BYLI UNAVENÍ A VOLALI NA
SVÉHO VŮDCE: „KAM NÁS VEDEŠ, ČECHU? PŮJDEME JEŠTĚ
DALEKO? TADY JE KRÁSNÁ VESNICE, MŮŽEME TU ZŮSTAT?“
ALE ČECH ODPOVÍDAL: „JEN POČKEJTE, AŽ BUDEME NA TOM
SPRÁVNÉM MÍSTĚ, POZNÁME TO.“

NAVEČER DORAZILI POD OBLOU ŘÍP A POSTAVILI TÁBOR.
BRZY RÁNO, JEŠTĚ NEŽ VYŠLO , VŮDCE ČECH VSTAL
A VYSOKOU PLNOU VYŠEL NA VRCHOL .

PO ROZEDNĚNÍ ROSU POMALU ZAČALO VYSOUŠET A JEHO

 ŠIMRALY I OSTATNÍ ČLENY VÝPRAVY. ROZHlíŽELI SE A ČECHA

HLEDALI, AŽ JEJ SPATŘILI NA VYSOKÉ HLEDĚT DO DÁLKY.

VYLEZLI ZA NÍM, OBKLOPILI HO A POSLOUCHALI JEHO SLOVA:

„POHLEĎTE NA TU KRÁSNOU ZEMI, ÚRODNOU, PLNOU

A , MLÉKEM A MEDEM OPLÝVAJÍCÍ. TO JE TA ZEMĚ,

KDE NALEZNEME KLID, , KTERÁ NAŠÍ PILNOU PRACÍ

JEŠTĚ ZKRÁSNÍ. JAK NAZVEME NÁŠ NOVÝ DOMOV?“

A VŠICHNI V ÚDIVU VYDECHLI, JAK KRÁSNOU JIM ČECH

UKAZUJE. ROZHlíDLI SE A VIDĚLI PLNOU , ,

Z NĚJŽ VYKUKUJE , I A VYBÍRÁ ZE

STROMU MEDU A ROZHÁNÍ KOLEM SEBE .

ROZLEHLÉ PLÁNĚ ČEKAJÍ NA ORÁČE A NAD NIMI LÉTAJÍ HEJNA

 VŠECH DRUHŮ. MALÁ JEZÍRKA OZVUČENÁ KVÁKÁNÍM

 , BYSTRINY PŘESKAKUJÍCÍ , STÁDA DIVOKÝCH
 NA PASTVINÁCH. NEJSTARŠÍ Z ČECHOVÝCH MUŽŮ,

OKOUZLENÝ VÝHLEDEM, ZVOLAL: „TVÝM JMÉNEM, ČECHU.

TVÝM JMÉNEM NAZVEME TU ZEMI, BUDEME JI NAZÝVAT ČECHY!“

A VŠICHNI SOUHLASILI.

POD ŘÍP ZAČALO BÝT ŽIVO. ČECHA I LECHA SI

BUDOVALI , STAVĚLI PRO SVÉ , ,

 I , ZAČALI CHOvat I , A .

POD OCHRANOU SVÝCH BOHŮ SE VYDÁVALI DO PRO ZDEJŠÍ

 , HLAVNĚ , , , A .

ROZDĚLILI SI MEZI SEBE A OBDĚLÁVALI . ŽILO SE

JIM DOBRĚ A PŘICHÁZELY K NIM I DALŠÍ A DALŠÍ KMENY, KTERÉ

MLUVILY PODOBNÝM . DOBRĚ SI SPOLU VŠICHNI ROZUMĚLI.

ČÍM VÍC VŠAK BYLO LIDÍ, TÍM MĚNĚ BYLO .

SE ZAČALI HÁDAT O MEZE A POLÍČKA, KRADLI SI

A HÁZELI PO SOBĚ

. ČECHOVA BRATRA LECHA

TO VELICE TRÁPILO A PŘIŠEL ZA SVÝM BRATREM. „ŽILO SE NÁM

SPOLU DOBŘE, BRATŘE ČECHU, ALE VIDÍM, ŽE UŽ NÁS ZDEJŠÍ

VŠECHNY NEUŽIVÍ. JE NAČASE SE ROZLOUČIT. SE SVÝM

KMENEM SE VYDÁM DO JINÉHO KRAJE. ALE NECHCI BÝT OD TEBE

DALEKO. PŮJDEME **3** DNY A TY SE ZA **3** DNY ROZHLÉDNI Z NAŠÍ

ŘÍP NA VŠECHNY STRANY. TAM, KDE UVIDÍŠ HOŘET

A DÝMAT

, SE MY UTÁBOŘÍME. TO BUDE KRAJ, KTERÝ SI

VYBEREME.“

A LECH SE SVÝMI

OPUSTIL KRAJ POD

ŘÍP.

ZA **3** DNY ČECH VYŠEL NA , ROZHLÍŽEL SE DO KRAJE,

A OPRAVDU – V DÁLCE UVIDĚL MOCNÝ

. A PROTOŽE

NEVIDĚL

, ALE JEN

, NAZVAL TOTO MÍSTO KOUŘIM.

ČECH PANOVAL POD ŘÍP TŘICET LET. PRO SVŮJ

BYL VŮDCEM I OTCEM, A KDYŽ NADEŠEL JEHO ČAS A ZEMŘEL,

VŠICHNI

POSTAVILI VELIKOU DŘEVĚNOU

, NA NI UMÍSTILI

A NA

NĚJ POSADILI ČECHA, ABY SE S NÍM MOHLI DŮSTOJNĚ ROZLOUČIT.

JEHO JMÉNO PAK PŘIJALI VŠICHNI

KMENŮ POD

ŘÍP I V ŠIROKÉM OKOLÍ. ZAČALI SI ŘÍKAT ČEŠI.

